

“मुखं तव कुरङ्गाच्च सरोजमिति नान्यथा” ।

क्वचिद्वैयधिकरणेऽपि । यथा ।

“विदधे मधुपश्रेणीमिह भ्रूलतया विधिः” ।

क्वचिद्वैधर्म्येऽपि यथा ।

“सौजन्याम्बुमरुस्थली सुचरितालेख्यद्युभित्तिर्गुण-

ज्यात्स्नाकृष्णचतुर्दशी सरलतायोगश्वपुच्छच्छटा ।

यैरेषापि दुराशया कलियुगे राजावली सेविता

तेषां शूलिनि भक्तिमात्रसुलभे सेवा कियत् कौशलं” ॥

इदं मम । अत्र च केषाञ्चिद्रूपकाणां शब्दशेषमूलत्वेऽपि
रूपकविशेषत्वादर्थालङ्कारमध्ये गणनं । एवं वक्ष्यमाणालङ्का-
रेषु बोद्धव्यं ।

(६७८) अधिकारूढवैशिष्ट्यं रूपकं यत्तदेव तत् ।

तदेवाधिकारूढवैशिष्ट्यसञ्ज्ञरूपकं । यथा मम ।

“इदं वक्त्रं सालादिरहितकलङ्कः शशधरः

सुधाधाराधारश्चिरपरिणतं विम्बमधरः ।

इमे नेत्रे रात्रिन्दिवमधिकशोभे कुवलये

तनुर्लावण्यानां जलधिरवगाहे सुखतरः” ॥

अत्र कलङ्कराहित्यादिनाधिकं वैशिष्ट्यं ।

(६७९) विषयात्मतयारोप्ये प्रकृताथापयोगिनि ।

परिणामो भवेत्तुल्यातुल्याधिकरणो द्विधा ॥